

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKI KANTON/ŽUPANIJA
ŽUPANIJSKI/KANTONALNI SUD MOSTAR
Broj: 07 0 U 017655 20 U
Mostar, 16.09.2022. godine

Županijski/Kantonalni sud Mostar, i to sudac Darko Zovko, uz sudjelovanje Dragane Leko kao zapisničarem, u upravnom sporu V. M., ..., M., protiv upravnog akta broj: FZ3/2/2-35-2-4-4/20 od 12.03.2020. godine, tuženog Federalnog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje, u upravnoj stvari priznavanja prava na invalidsku mirovinu, dana 16.09.2022. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba tužiteljice M.V. odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog organa odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na rješenje Federalnog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar broj: UP/I-FZ10/2/1-35-2-28736/19 od 26.11.2019. godine, a tim rješenjem se osiguranici V.M. ne priznaje pravo na invalidsku penziju, ali joj se priznaje pravo na raspoređivanje, odnosno pravo na zaposlenje na radnom mjestu koje ne iziskuje nošenje, dizanje i guranje tereta težeg od 5kg pri radu, kao i pravo na odgovarajuću naknadu plaće, počev od 24.10.2019. godine do dana rasporeda na drugo radno mjesto. Žalba tužitelja izjavljena na navedeno prvostepeno rješenje odbijena je na osnovu člana 237. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službene novine FBiH“, broj: 2/08 i 48/99), jer je drugostupanjski organ utvrdio da je postupak koji je prethodio prvostupanjskom rješenju pravilno proveden, te da je isto rješenje na zakonu zasnovano.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je tužbom pokrenuo upravni spor temeljem člana 12. stav 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima. U tužbi navodi da je liječnička komisija pogrešno utvrdila njenu kategoriju invalidnosti, slijedom čega joj je utvrđena II kategorija invalidnosti, navodeći također da nalaz i mišljenje liječničke komisije nije potpun, jasan niti dovoljno obrazložen i potkrijepljen činjenicama koje su od značaja za donošenje pravilnog mišljenja.

Tužitelj u tužbi nije zatražio održavanje ročišta o nejavnom rješavanju ili o javnoj raspravi, te je zatražio da sud donese presudu kojom će tužbu uvažiti, osporena rješenja poništiti i predmet vratiti tuženom organu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na tužbu tuženi ističe da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon niti osobni interes tužiteljice zasnovan na zakonu pa u cijelosti ostaje kod rješenja i predlaže da se tužbe odbije kao neosnovana.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta ispitao u granicama zahtjeva i razloga tužbe, na osnovu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine FBiH) broj: 9/05), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz dokaza u spisu predmeta proizilazi da je tužitelj dana 11.10.2019. godine podnio zahtjev prvostepenom organu za ostvarivanje prava na temelju invalidnosti u skladu sa odredbama Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju Federacije BiH. Prvostupanjski organ je u postupku na temelju člana 9. Zakona o upravnom postupku, na osnovu priložene dokumentacije, te nalaza i mišljenja Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja, kod tužitelja utvrdio da kod istog postoji II kategorija invalidnosti, promijenjena radna sposobnost, zbog bolesti te je tužiteljici priznato pravo na raspoređivanje odnosno zaposlenje na drugo odgovarajuće radno mjesto koje ne iziskuje nošenje, dizanje i guranje tereta težeg od 5 kg pri radu, kao i pravo na odgovarajuću novčanu naknadu počev od 24.10.2019. godine.

Nakon donošenja prvostupanjskog rješenja tužiteljica je uložila žalbu u kojoj je ukazala da u prvostupanjskom nalazu, ocjeni i mišljenju nisu bile uzete sve okolnosti njene invalidnosti te je tražila da se njeno zdravstveno stanje još jednom preispita od strane drugostupanjske komisije, slijedom čega se organ obratio sa zahtjevom za ispitivanje pravilnosti nalaza, ocjene i mišljenja odjeljenja za drugostupanjski postupak medicinskog vještačenja u Sarajevu, koji je nakon preispitivanja prvog nalaza isti i potvrdio, nakon čega su tužiteljici u drugostupanjskom rješenju koji se pobija predmetnom tužbom, navedene sve relevantne činjenice i okolnosti iz predmetnih nalaza.

U konkretnom upravnom predmetu odlučne činjenice na osnovu kojih se stiču prava iz mirovinskog i invalidskog osiguranja upravni tuženi organ je utvrdio na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja prvostupanjske i drugostupanjske ljekarske komisije Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja sarajevo kao stručnih organa, od čijih nalaza i utvrđenja ovisi daljnja primjena materijalnog prava ovisno o utvrđivanju kategorije invalidnosti kad je u pitanju sticanje prava na invalidsku mirovinu.

Pravo na invalidsku mirovinu po određenim uvjetima, stiče se kad je osiguraniku utvrđena I kategorija invalidnosti u skladu sa odredbom člana 58. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju FBiH, međutim, obzirom da kod tužitelja nije utvrđena I kategorija invalidnosti, već promijenjena radna sposobnost, II kategorija invalidnosti, zbog bolesti, to nisu ispunjeni uvjeti za sticanje prava na invalidsku mirovinu po ovom osnovu.

Odredbom člana 52. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju FBiH propisano je da osiguranik kod kojeg je utvrđena promijenjena radna sposobnost ima pravo na raspoređivanje na drugo radno mjesto, prekvalifikaciju ili dokvalifikaciju, novčanu naknadu u vezi sa promijenjenom radnom sposobnošću.

Odredbom člana 53. prethodno navedenog zakona propisano je da osiguranik sa promijenjenom radnom sposobnošću ima pravo na raspoređivanje na drugo radno mjesto koje odgovara njegovoj smanjenoj radnoj sposobnosti, te da se pravo na raspoređivanje na drugo radno mjesto osigurava i osiguraniku nakon završene prekvalifikacije i dokvalifikacije.

Odredbom člana 98. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju, propisano je da kada je za rješavanje o pravu iz mirovinskog i invalidskog osiguranja potrebno utvrditi invalidnost i potpunu nesposobnost za privređivanje, nositelj osiguranja donosi rješenje o pravima po osnovu tih činjenica utvrđenih na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja Instituta.

Kako je već prethodno navedeno, iz nalaza, ocjene i mišljenja Odjeljenja za drugostupanjski postupak ORS-DOV-P-SA-16/20 od 23.01.2020. godine kao i iz nalaza, ocjene i mišljenja Odjeljenja za prvostupanjski postupak ORS-P-MO-4549/19 od 24.10.2019. godine, proizilazi da je tužiteljici utvrđena promijenjena radna sposobnost II kategorije invalidnosti od 24.10.2019. godine, zbog bolesti, zbog čega tužiteljica nije sposobna za svoj posao trgovca, ali je sposoban za drugi odgovarajući posao koji ne iziskuje duži fizički napor, podizanje, nošenje i guranje tereta težeg od 5kg pri radu.

Neosnovano se u tužbi navodi da nalazi i mišljenja Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo nisu u skladu sa čl. 8. Pravilnika o radu liječničke komisije gdje je propisano da nalaz i mišljenje liječničke komisije mora biti potpun, jasan i dovoljno obrazložen, te da mora sadržavati sve činjenice i okolnosti koje su od značaja sa medicinskog stajališta za donošenje pravilnog rješenja, odnosno da liječnička komisija pogrešno tvrdi da kod tužiteljice ne postoji I kategorija invalidnosti, obzirom da je Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, što je vidljivo iz njihovih nalaza, pored uvida u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju koja se nalazila u spisu, te novopriloženu medicinsku dokumentaciju, pozvao tužiteljicu na neposredni liječnički pregled, pa je na osnovu svega navedenog po stavu ovog suda donijela pravilan nalaz i mišljenje.

Prema tome, upravni organi su u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, utvrdili sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, pa je ovaj sud primjenom člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR
Dragana Leko

SUDAC
Darko Zovko

PRAVNA POUKA:
Protiv ove presude ne može se izjaviti žalba.